

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ขณะนี้เป็นเวลาที่จะมีสภาพของความเงิบสงบอย่างลึกซึ้ง นั่นคือสภาพของการปราศจากร่าง ฝึกฝนที่จะอยู่ในสภาพนี้

คำถาม: อะไรคือจุดหมายปลายทางสูงสุด และลูกจะบรรลุสิ่งนั้นอย่างไร?

คำตอบ: การกลับมาที่มีอารยธรรมอย่างสมบูรณ์คือจุดหมายปลายทางที่สูงที่สุด เมื่ออวัยวะทางร่างกายของลูกไม่มีความชุกชนร้ายจากแม่เพียงเล็กน้อยที่สุดเท่านั้น ที่ลูกจะสามารถกลับมาที่มีอารยธรรมอย่างสมบูรณ์ เมื่อลูกมีสภาพเช่นนั้นลูกจะสามารถได้รับอำนาจในการปกครองโลก มีการจดจำกันว่า ผู้ที่ขึ้นไปก็จะได้ลิ้มรสความหวานชื่นของสวรรค์ นั่นคือพวกเขาสามารถกลายเป็นราชาเหนือราชา ไม่เช่นนั้นพวกเขาจะกลายเป็นปวงประชา เวลานี้จงตรวจสอบดูว่า ทศนคติของฉันทันเป็นเช่นไร? ฉันทันทำความผิดใดหรือไม่?

โอมชานติ ลูกต้องนั่งที่นี้ในสำนักเป็นดวงวิญญาณ พ่ออธิบายแก่ลูกๆว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ขณะนี้บาบากำลังถามดาดี “ผู้ซึ่งมีความสามารถรอบด้าน”ว่า ลูกมีสำนักเป็นดวงวิญญาณหรือมีสำนักที่เป็นร่างในยุคทอง? ที่นั่นลูกมีสำนักเป็นดวงวิญญาณโดยอัตโนมัติ ลูกไม่จำเป็นต้องจดจำสิ่งนี้ครั้งแล้วครั้งเล่า ใช่ ที่นั่นลูกมีความเข้าใจว่าเมื่อร่างกายของลูกนั้นแก่ลง และดังนั้นลูกต้องละร่างนั้นและรับอีกร่างหนึ่ง เป็นเหมือนกับตัวอย่างของงู ดวงวิญญาณละร่างเก่านี้และรับร่างใหม่ พระเจ้าอธิบายด้วยตัวอย่าง จงส่งเสียงของความทุกข์แก่มนุษย์ทั้งหมดและทำให้พวกเขามีความรู้เหมือนกับตัวลูก ที่จะทำให้พวกเขาสามารถกลายเป็นเทพที่ปราศจากกิเลสในดินแดนแห่งเทวดานางฟ้า การศึกษาสูงสุดคือการเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ มีการจดจำกันว่า พระเจ้าไม่ได้ใช้เวลาอันเลยที่จะเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ ใครทำสิ่งนี้? เหล่าเทพไม่ได้ทำสิ่งนั้น เพียงพระเจ้าเท่านั้นที่เปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ มนุษย์ไม่รู้สิ่งเหล่านี้ ผู้คนในทุกหนแห่งก็ถามลูกว่า เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกคืออะไร? ทำไมลูกไม่พิมพ์แผ่นพับเล็กๆ เพื่ออธิบายเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูก เพื่อที่ลูกจะสามารถให้สิ่งนั้นแก่ใครก็ตามที่ถามลูก พวกเขาจะสามารถเข้าใจด้วยสิ่งนั้น บาบ่าได้อธิบายอย่างดีมาก เวลานี้คือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ของยุคเหล็กซึ่งมีความทุกข์ที่ไร้ขีดจำกัดเป็นอย่างมาก เวลานี้บาบ่ากำลังทำงานรับใช้ของการพาเรามาเข้าสู่ดินแดนแห่งความสุขของยุคทองที่บริสุทธิ์อย่างยิ่ง นั่นคือท่านกำลังแสดงหนทางแก่เรา ไม่ใช่ที่เราให้ความรู้ที่ไม่แบ่งแยก (ไม่มีความเป็นคู่) ผู้คนเหล่านั้นพิจารณาว่าความรู้ในคัมภีร์นั้นเป็นความรู้ที่ไม่มีการแบ่งแยก ในความเป็นจริงนั้นไม่ใช่ความรู้ที่ไม่มีการแบ่งแยก แม้แต่การเขียนคำว่า “ความรู้ที่ไม่มีการแบ่งแยก” นั่นก็ผิด ลูกต้องอธิบายสิ่งนี้อย่างชัดเจนแก่มนุษย์ จงพิมพ์แผ่นพับเช่นนั้นที่ผู้คนสามารถเข้าใจได้อย่างรวดเร็วว่าเป้าหมายของลูกคืออะไร เราได้นำมนุษย์ที่เลวร้ายไม่บริสุทธิ์ของยุคเหล็กออกไปจากความทุกข์ที่ไร้ขีดจำกัด และพาพวกเขาไปสู่โลกที่สูงส่งที่บริสุทธิ์ที่เป็นยุคทองของความสุขที่ไร้ขีดจำกัด บาบ่าให้ลูกเขียนเรียงความนี้ ลูกต้องเขียนสิ่งนี้อย่างชัดเจนมากทุกๆที่ลูกควรมีแผ่นพับที่มีบทความเช่นนั้นเพื่อที่ลูกจะสามารถดึงแผ่นพับนั้นออกมาได้อย่างรวดเร็วและให้แก่ผู้คน และพวกเขาจะสามารถตระหนักได้ว่าพวกเขาอยู่ในดินแดนแห่งความทุกข์ และนอนอยู่ในสิ่งสกปรก มนุษย์ไม่เข้าใจว่าพวกเขาคือมนุษย์ของดินแดนแห่งความทุกข์ที่ไม่บริสุทธิ์ของยุคเหล็ก และเราคือผู้ที่จะนำพวกเขาไปสู่ความสุขที่ไร้ขีดจำกัด ดังนั้นลูกควรมีการทำแผ่นพับที่ดีเหมือนกับที่บาบ่าได้พิมพ์ออกมาหนึ่งใบว่า: ลูกเป็นยุคทองหรือยุคเหล็ก? อย่างไรก็ตามผู้คนไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พวกเขาคิดว่าเพชรพลอยนั้นเป็นก้อนหินและโยนทิ้งไป สิ่งเหล่านี้คือเพชรพลอยแห่งความรู้ ในขณะที่ผู้คนเหล่านั้นคิดว่ามีเพชรพลอยอยู่ในคัมภีร์ ลูกควรอธิบายได้อย่างชัดเจนว่า พวกเขาควรตระหนักว่ามีความทุกข์ที่ไร้ขีดจำกัดที่นี่ ควรมีรายชื่อของความทุกข์ประเภทต่างๆ และควรมีรายชื่ออย่างน้อย 101 ประเภทในรายการนั้น เขียนลงไปว่า ในโลกแห่งนี้ มีความทุกข์ที่ไร้ขีดจำกัด จงเขียนทั้งหมดนี้และทำรายการ ในอีกด้านหนึ่งเขียนเกี่ยวกับความสุขที่ไร้ขีดจำกัด ที่ที่ไม่มีร่องรอยใดๆ ของความทุกข์ เรากำลังก่อตั้งอาณาจักรนั้น นั่นคือ ดินแดนแห่งความสุข และแล้วผู้คนจะปิดปากของพวกเขาอย่างรวดเร็วมาก ผู้คนไม่เข้าใจว่ามีดินแดนแห่งความทุกข์ในเวลานี้ พวกเขาคิดว่านี่เป็นสวรรค์ พวกเขาสร้างปราสาทราชวังที่ใหญ่โต และสร้างวัดใหม่ ฯลฯ พวกเขาไม่รู้ว่าทั้งหมดนี้กำลังจะจบสิ้นลง พวกเขาได้รับเงินจำนวนมากมาด้วยการติดสินบน พ่อได้อธิบายแล้วว่าทั้งหมดนี้คือความหยิ่งโสมยโสของมายาและความหยิ่งโสมยโสของวิทยาศาสตร์ รถยนต์และเครื่องบิน ฯลฯ ทั้งหมดคือการโอ้อวดของมายา เป็นกฎที่เมื่อพ่อก่อตั้งสวรรค์ มายาก็จะแสดงความโอฬารตระการตาของเธอเช่นกัน สิ่งนี้เรียกว่าความโอฬารตระการตาของมายา เวลานี้ลูกๆกำลังก่อตั้งความสงบทั่วทั้งโลก หากมายาเข้ามาและแทรกแซง สำนักของลูกก็จะก่อกวนลูก พ่ออธิบายว่าเมื่อใครบางคนติดกับอยู่ในรูปและนาม

ของผู้อื่น สิ่งนี้เรียกว่าการมีดวงตาที่เป็นอาชญากร ในยุคเหล็กมีอาชญากรรม ในขณะที่ในยุคทองมีอารยธรรม ทุกคนก้มลงเบื้องหน้ารูปปั้นเทพเหล่านั้น: ท่านปราศจากกิเลสและเราชั่วร้ายมีกิเลส เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า ลูกแต่ละคนควรจะตรวจสอบสภาพของตนเอง มหาระตีชี้เนียร์ทั้งหลายควรมองดูตนเอง: สติปัญญาของฉันไม่ได้ถูกดูดดึงเข้าไปหารูปและนามของใครใช้ไหม? คนนั้นคนนี้ดีมาก: ฉันต้องการทำสิ่งนี้ ลูกมีความรู้สึกนี้อยู่ภายในหรือไม่? บาบารู้ว่าในเวลานี้ไม่มีใครมีอารยธรรมอย่างสมบูรณ์ ต้องใช้ความเพียรพยายามอันมากมายที่จะไม่มีความร้ายกาจใดแม้แต่น้อยนิดที่สุด แทบจะไม่มีใครที่เป็นเช่นนั้น ดวงตาของพวกเขาหลอกลวงพวกเขาแม้กระทั่งเล็กน้อยอย่างแน่นอน ละครนี้จะไม่ปล่อยให้ใครได้กลับมามีอารยธรรมได้อย่างรวดเร็วมาก ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมากและตรวจสอบตนเอง: ดวงตาของฉันหลอกลวงฉันหรือไม่? เป็นจุดหมายปลายทางที่สูงมากที่จะกลายเป็นนายของโลก ผู้ที่ป็นขึ้นไปก็ได้ลิ้มรสความหวานชื่นของสวรรค์ นั่นคือพวกเขากลายเป็นราชาเหนือราชา หากพวกเขาตกลงมาพวกเขาก็กลายเป็นปวงประชา ทุกวันนี้อาจกล่าวได้ว่าเป็นช่วงเวลาที่เราชั่วร้าย ไม่ว่าบุคคลนั้นจะยิ่งใหญ่เพียงใด ตัวอย่างเช่น แม้กระทั่งราชินี เธอจะหวาดกลัวอยู่ภายในว่าอาจจะมีใครบางคนขับเธอออกจากบัลลังก์ มีความไม่สงบในมนุษย์ทุกคน แม้แต่เด็ก ๆ บางคนก็กระจ่ายความไม่สงบอย่างมาก ลูกกำลังก่อตั้งความสงบ และดังนั้นก่อนอื่นใดตัวลูกเองต้องคงอยู่อย่างสงบ แล้วลูกก็สามารถเติมพลังนั้นให้ผู้อื่นได้ ที่นั่นอาณาจักรนั้นมีความสงบมาก ดวงตาของลูกกลับมามีอารยธรรม พ่อพูดว่า ตรวจสอบตนเอง: ทัศนคติของฉัน, ดวงวิญญาณเป็นเช่นไรในวันนี้? สิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมาก ลูกต้องดูแลตนเอง บางครั้งลูกไม่ได้บอกสัจจะแก่พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและลูกก็เฝ้าแต่ทำความผิดอยู่เรื่อยๆ ในทุกอย่างก้าว หากลูกมองดูใครด้วยสายตาที่เป็นอาชญากรนั้นแม้เพียงเล็กน้อยหรือลูกทำความผิด จงจดบันทึกสิ่งนั้นลงไปทันที จนกว่าลูกจะกลับมาเป็นอิสระจากการทำความผิดอย่างสมบูรณ์ ลูกต้องทำความผิดอย่างน้อย 10-20 อย่างทุกวัน อย่างไรก็ตามไม่มีใครบอกสัจจะ ผู้ที่มีสำนึกที่เป็นร่างจะทำบาปอย่างใดอย่างหนึ่งอย่างแน่นอน สำนึกของพวกเขาจะก่ดกร่อนพวกเขาอยู่เรื่อยๆ บางคนไม่เข้าใจด้วยซ้ำว่าความผิดพลาดนั้นคืออะไร สัตว์เข้าใจสิ่งนี้หรือไม่? ก่อนที่จะได้รับความรู้ลูกเองก็มีสติปัญญาที่เป็นเหมือนลิงเช่นกัน บางคนเปลี่ยนแปลง 50% บางคนเปลี่ยนแปลง 10% บางคนเปลี่ยนแปลงด้วยเปอร์เซ็นต์อื่น ดวงตาเหล่านี้หลอกลวงมาก ดวงตานี้คมชัดที่สุด พ่อพูดว่า ลูกดวงวิญญาณได้ลงมาอย่างไรปราศจากร่าง ลูกไม่มีร่างกาย ในเวลานี้ลูกรู้หรือไม่ว่าลูกจะใช้ร่างอื่นๆใดหรือลูกจะเข้าไปมีความสัมพันธ์แบบไหน? ลูกไม่สามารถบอกได้ ลูกอยู่อย่างเงียบสงบอย่างสมบูรณ์ในครรรค์ ดวงวิญญาณจะอยู่อย่างเงียบสงบอย่างแท้จริง เมื่อร่างกายโตขึ้นลูกจะรู้ว่าลูกต้องกลายเป็นอะไร ลูกเพียงแต่ละร่างเท่านั้นและกลับบ้าน และจากนั้นเมื่อลูกใช้อีกร่างหนึ่งลูกก็จะเล่นบทบาทของลูกในยุคทอง ขณะนี้เป็นเวลาที่จะอยู่อย่างเงียบสงบอย่างสมบูรณ์ แต่ละดวงวิญญาณจะนำสันสการ์เหล่านั้นไปกับเขาและสันสการ์เหล่านั้นก็จะปรากฏออกมาเมื่อร่างกายเติบโตขึ้น เวลาที่ลูกต้องกลับบ้าน และดังนั้นลูกต้องลิ้มโลกเท่านั้นและสำนึกของร่างกาย ไม่ควรจะจดจำสิ่งใด ลูกต้องทำตามข้อควรระมัดระวังมากมาย ไม่ว่าอะไรก็ตามที่อยู่ภายในก็จะปรากฏออกมาภายนอก ซึ่งبابามีความรู้ในตัว ท่าน พ่อมีบทบาทเช่นกัน เป็นของพ่อที่ลูกพูดว่า มหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้คนร้องเพลงสรรเสริญนี้แต่พวกเขาไม่รู้ความหมายของสิ่งนี้ เวลาที่ลูกเข้าใจความหมายของสิ่งนี้แล้ว อย่างไรก็ตามสติปัญญาของดวงวิญญาณก็ไม่มีค่าแม้แต่นิ่ง สตางค์ เวลาที่พ่อกำลังทำให้ลูกมีปัญหาอย่างมาก มนุษย์มีเงินนับล้านและหลายๆ ล้าน นั่นคือความโอฬารของมายา ไม่ว่าลูกจะมีสิ่งใดก็ตามที่เป็นประโยชน์ทางวิทยาศาสตร์ในเวลานี้ ลูกก็จะมีสิ่งเหล่านั้นที่นั่นด้วยเช่นกัน ผู้ที่ประดิษฐ์สิ่งเหล่านั้นก็จะคงอยู่ที่นั่นเช่นกัน พวกเขาจะไม่กลายเป็นราชา พวกเขาจะมาหาลูกในเวลาสุดท้ายแล้วก็จะสอนผู้อื่น ลูกเรียนรู้อย่างมากมาจากพ่อผู้เดียว เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เปลี่ยนแปลงโลกอย่างมากจากสิ่งที่เคยเป็น มีผู้ที่ประดิษฐ์สิ่งเหล่านั้นแล้วกระจ่ายสิ่งนั้นออกไป ในตอนแรกมีเพียงคนเดียวเท่านั้นที่ทำการเปิด เขาต้องได้เข้าใจแล้วว่าโลกจะถูกทำลายด้วยสิ่งเหล่านั้น แล้วเขาเฝ้าแต่ทำมากขึ้น ที่นั่นวิทยาศาสตร์ก็เป็นสิ่งจำเป็นเช่นกัน ยังคงมีเวลา พวกเขาจะศึกษาและกลายเป็นคนฉลาด เมื่อพวกเขาได้รับคำแนะนำของพ่อแล้ว พวกเขาก็จะมาสู่สวรรค์และกลายเป็นสาวใช้และคนรับใช้ ที่นั่นทุกสิ่งเป็นเช่นนั้นที่ให้ความสุข ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่มีอยู่ในดินแดนแห่งความสุขก็จะคงอยู่ที่นั่นอีกครั้ง ไม่มีเรื่องของโรคภัยหรือความทุกข์ใดๆ ที่นั่น ที่นั่นมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด ที่นั่นมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด เวลาที่ลูกกำลังสร้างสิ่งนั้นขึ้นมา มีเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้จัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุข ก่อนอื่นใดสภาพของลูกต้องเป็นเช่นนั้น ลูกต้องไม่เพียงแค่มัวคิด มีเรื่องราวของบัณฑิตผู้กล่าวว่าลูกสามารถข้ามฟากไปได้ด้วยการใช้ชื่อของราม เรื่องราวนั้นก็ใช้กับเวลานี้ ด้วยการมีการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกก็ไปจากมหาสมุทรแห่งยาพิษสู่มหาสมุทรแห่งน้ำนม สภาพของลูกๆ ต้องดีมากขึ้น หากไม่มีพลังโยคะและดวงตาของลูกเป็นอาชญากร ลูกศรก็จะไม่ยิงตรงเป้า ดวงตาต้องมีอารยธรรม หากลูกให้ความรู้แก่ใครบางคนขณะที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ, ลูกศรก็จะยิงตรงเป้า ดาบของความรู้ต้องมีพลังของโยคะ ด้วยความรู้ที่ลูกสามารถได้รับความมั่งคั่ง ลูกมีพลังของการจดจำระลึกถึง ลูกๆ หลายคนไม่มีการจดจำระลึกถึงใดๆเลย พวกเขาไม่แม้แต่จะรู้สิ่งใดเลย พ่อพูดว่า ลูกต้องอธิบายแก่ผู้คนว่านี่คือดินแดนแห่งความสุขและยุคทองคือดินแดนแห่งความสุข ไม่มี

การกล่าวถึงความสุขในยุคเหล็ก แม้ว่าจะมีมันก็เหมือนกับมูลกาหนึ่งหยด มีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดในยุคทอง ผู้คนไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น พวกเขาเฝ้าแต่เพียรพยายามอย่างหนักเพื่อการหลุดพ้น ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับการหลุดพ้นในชีวิต ดังนั้นพวกเขาจะให้ความรู้ได้อย่างไร? พวกเขาใช้เวลาในช่วงเวลาที่ราโจประธาน ดังนั้นเขาจะสามารถสอนราชาโยคะได้อย่างไร? ที่นี้ความสุขเป็นเหมือนกับมูลกาหนึ่งหยด พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งว่าอะไรเกิดขึ้นผ่านราชาโยคะ ลูกๆ รู้ว่านี่คือละครที่กำลังเกิดขึ้น พวกเขาเขียนข้อความหมิ่นประมาทเกี่ยวกับลูกในหนังสือพิมพ์ แต่สิ่งนั้นต้องเกิดขึ้น มีการทำร้ายผู้ที่ไม่ได้เพียงสาทรูปแบบ มีความทุกข์มากมายหลายประเภทในโลก ไม่มีความสุขใดๆเลยที่นี้ในเวลานี้ ไม่ว่าใครบางคนจะมั่งคั่งเพียงใดก็ตาม หากเขาล้มป่วยหรือตาบอดก็จะมีประสบการณ์ของความทุกข์ เขียนทุกสิ่งลงไปในปีฐิรายชื่อของความทุกข์ทุกรูปแบบ สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดมีอยู่ในตอนสุดท้ายของอาณาจักรของราวันในยุคเหล็ก ไม่มีแม้แต่สิ่งเดียวที่สร้างความทุกข์ในยุคทอง ยุคทองคงอยู่ในอดีต เวลาที่คือยุคบรรจบพบกัน พ่อมาในยุคบรรจบพบกันเช่นกัน เวลาที่ลูกรู้ว่าลูกได้ใช้ชาติเกิดได้ใน 5000 ปี และลูกเข้ามาสู่ความทุกข์จากความสุขอย่างไร ผู้ที่มีความรู้ทั้งหมดในสติปัญญาของพวกเขาและผู้ที่มีสัมผัสความรู้นั้นก็สามารเข้าใจสิ่งนี้ได้ พ่อกำลังเติมอาภรณ์ของลูกๆ ได้มีการจดจำกันว่า ความมั่งคั่งไม่ได้ลดลงจากการให้ทานแก่ผู้อื่น หากใครบางคนไม่ได้ให้ทานทรัพย์สมบัติก็เหมือนราวกับว่าเขาไม่มีสิ่งใดเลย ในกรณีนั้นเขาก็จะไม่ได้รับทรัพย์สมบัติใดๆ มีบัญญัตินั้นอยู่ หากลูกไม่ให้สิ่งใดแล้วลูกจะได้รับจากที่ไหน? จะมีการขยายตัวได้อย่างไร? สิ่งทั้งหมดเหล่านี้คือเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย ตามลำดับกันไปสำหรับทุกสิ่ง นี่คือกองทัพทางจิตของลูก บางดวงวิญญานจะไปและได้รับสถานภาพที่สูง ในขณะที่ผู้อื่นจะได้รับสถานภาพของปวงประชา เช่นที่พวกเขาเคยทำในวงจรก่อนหน้านั้น อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก รักระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้าจากส่วนลึกภายในหัวใจจาก แม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในการที่จะดูแลตนเอง จงตรวจสอบในทุกอย่างก้าว: ก)ทัศนคติของตัวเองนั้น ดวงวิญญานนี้เป็นเช่นไรในวันนี้? ข) ดวงตาของนั้นมีอารยธรรมหรือไม่? ค) มันได้ทำบาปใดภายใต้อิทธิพลของสำนึกที่เป็นร่างหรือไม่?
2. ปลุกฝังความมั่งคั่งของความรู้ที่ไม่สูญสลายไว้ในสติปัญญาของลูกแล้วจึงให้ทานสิ่งนั้น แน่นอนจงเติมดาบของความรู้นี้ด้วยพลังของการจดจำระลึกถึง

พร: พร: ขอให้ลูกไม่พลาดกลัวและมีชัยชนะ และดึงดูดทุกคนด้วยการสร้างสมอำนาจแห่งสัจจะ ลูกๆ เป็นดวงวิญญานที่มีพลังและสูงส่งด้วยพลังของสัจจะ ลูกได้รับความรู้ที่แท้จริง พ่อที่แท้จริง การได้มาซึ่งการบรรลุผลที่แท้จริง การจดจำระลึกถึงที่แท้จริง คุณธรรมที่แท้จริง และพลังที่แท้จริง เมื่อลูกมีความซาบซึ้งของอำนาจที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้น อำนาจของสัจจะนี้จะเฝ้าแต่ดึงดูดทุกดวงวิญญาน แม้กระทั่งในดินแดนแห่งความหลอกลวง ผู้ที่มีพลังของสัจจะจะมีชัยชนะ การบรรลุผลของสัจจะคือการมีความสุขและไม่พลาดกลัว ผู้ที่พูดสัจจะจะไม่พลาดกลัว พวกเขาไม่มีวันมีความกลัวใดๆ

คติพจน์: วิธีที่จะเปลี่ยนแปลงบรรยากาศคือการมีความคิดที่เป็นบวกและทัศนคติที่มีพลัง

***** โอม ขานติ *****